

pag. 350
 Kõnede. — Kõnede fari ka mõne lauluga
 korjate, aga tähts neid, vööballe, et on
 ai' teil juba ammu ootete saadate
 peeporäht me nütud as jada, kade jada
 me murets ei pruugita firokes us, maaga Põhja Tullia maal
 Joone keels, ~~ma~~ mina kirjutajis us' fõal, Raski ja O' voh
 Kirjakeles on fõal meenitõ vika, kaks ob' —
 lantõle kall õige tullist vana laule, pulu
 kaapitõle waift mitmen pardin waitatõn
 taife om iks õige kang kaapitaja. Kõnede
 arust, et neid laule ka voh jada, mis ead
 mõni om jantõn olga, et taife meenitõ, fõ
 fõ ma kirjute teil oma puote mõn
 jada laule voh kirjelaule ilis.

Pista kaksannast
 aida wallap ilis kirjuten.

H. P. [redacted]

adress: Odegnarev

Murumõõpege

Da. stu. kth. Saadud: H. Lõnn.

(14)

pag. 351

Thunigat, 6. märtsil 1895

Saadud 18. 2. 95.

Vanad Lõnad.

Saadud: 18. 2. 95.

1. Oleg annab head nõu.
2. Lõnnas linnast auku.
3. Lida us, fõs aikat Tõnnel.
4. Lõnnas meel kaks üle kerge.
5. Lõnnas us jada kaksoma fõlma wõlga.
6. Kallipääd auku, auku pääd kumarda.
7. Lida ajib kirjakeles.
8. Lõnnas meel meelid.
9. Lõnnas kaks kaks, fõlma fõlma.
10. Lida v' anna kaksoma.
11. Lida v' kaks üalgi auku.
12. Lõnnas pääd kaksoma on pool voh.
13. Lõnnas kaks oma aeg.
14. Lõnnas kaksoma on oma voh.
15. Lõnnas kaksoma on oma.
16. Lõnnas kaksoma on oma.